

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116218112
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116218112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci povinného: U. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXX a oprávnenej: T. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XXX, zastúpenej A. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako oprávnená, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, na odvolanie povinného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 8Pc/1/2016-109 zo dňa 07. 02. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku I., odvolaním nenapadnutom, **o s t á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zastavil konanie v časti prevyšujúcej návrh na zníženie vyživovacej povinnosti povinného k oprávnenej. Ďalším výrokom návrh na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Súd prvej inštancie rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ustanovenia § 29 CMP, § 62 a § 68 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že od posledného rozhodnutia o výške výživného nedošlo k tak zásadnej zmene pomerov, aby bolo možné rozhodnúť o znížení výživného na sumu požadovanú povinným, t. j. 30 eur mesačne. Konanie v časti, kde žiadal povinný zrušiť vyživovaciu povinnosť, resp. pod sumu 30 eur znížiť, po späťvzatí tejto časti konanie súd zastavil. O trovách rozhodol súd v zmysle § 52 CMP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie povinný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti na sumu 30 eur zrušiť, resp. zmeniť a zaviazat ho k povinnosti platiť výživné vo výške 30 eur mesačne. Namietal skutočnosť, že súd prvej inštancie neuznal ako dôvod zníženia výživného jeho závažný zdravotný stav a celkovú nepriaznivú sociálnu situáciu, opakovane poukazujúc na to, že je bez zamestnania, zdravotne postihnutý, bez nároku na invalidný dôchodok a poberateľ sociálnej dávky, príspevku na bývanie a diétne stravovanie vo výške 154 eur. Ďalej uviedol, že zástupkyňa oprávnenej - jej matka, zľahčovala pred súdom jeho zdravotné postihnutie a v mnohom nepravdivo opísala zložitú situáciu, v akej sa on nachádza.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila oprávnená, ktorá uviedla, že povinný - jej otec už 20 rokov nepracuje a stále sa vyhovára na svoj zdravotný stav. Nie je však dodnes uznaný za invalidného a z toho potom vyplýva, že je schopný pracovať, čo aj len na skrátenej úväzok. Povinná uviedla, že navštevuje Vysokú školu v Trnave, má výdavky spojené s ubytovaním, štúdiom, zabezpečením stravovania a

ošatenia. Nemôže si dovoliť žiadne iné výdavky súvisiace s kultúrnym alebo športovým vyžitím, nakoľko na to nemá peniaze. Väčšiu časť financií potrebnú na štúdium jej poskytuje jej matka, ktorá však má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Rozhodnutie súdu považuje za správne a s týmto sa stotožňuje.

4. K podanému vyjadreniu sa vyjadril odvolateľ, ktorý opakovane poukazoval na skutočnosť, že je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, je uznaný ako osoba ZŤP a poberá príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na stravovanie. V skutočnosti platí výživné vo výške 90 eur mesačne, potom mu však neostanú takmer žiadne financie na zabezpečenie svojich potrieb. Zopakoval, že žiada o zníženie výživného od decembra 2016.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ustanovením § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol návrh na zníženie vyživovacej povinnosti zamietnutý, ako aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania, ako vecne správne potvrdil. Výrok, ktorým súd čiastočne zastavil konanie, ostal nedotknutý.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k dcére, vecne rozhodol správne a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Z uvedených dôvodov odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP a obmedzil sa na konštatovanie správnosti preskúmaného rozsudku. Ako vyplynulo zo spisu, otec oprávnenej dňa 13.07.2016 podal na súd návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že dcéra ukončila štúdium a je zamestnaná, preto je schopná ďalej sa živiť. V priebehu konania súd zistil, že dcéra pokračuje v štúdiu formou denného štúdia na vysokej škole a bol podaný návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Na základe uvedených skutočností oprávnený požiadal o zníženie výživného (stanoveného v inom konaní) na sumu 30 eur mesačne a na zrušení vyživovacej povinnosti netrval. V konaní o zvýšení vyživovacej povinnosti bolo rozhodnuté od 01.09.2016 o povinnosti povinného hradiť výživné pre oprávnenú sumou 70 eur mesačne. Zároveň bolo umožnené povinnému splácať zameškané výživné sumou 20 eur mesačne spolu s bežným výživným (rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 9P/319/2014-302 zo dňa 11.11.2016 v spojení s rozsudkom KS ZA sp.zn. 7CoP/57/2017 zo dňa 11.10.2017). Súd prvej inštancie ďalej vyhodnocoval, či od posledného rozhodnutia o výživnom (zo dňa 11.10.2017) došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmeniť toto rozhodnutie a znížiť vyživovaciu povinnosť na sumu 30 eur mesačne. Ako správne konštatoval prvoinštančný súd, z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 22.09.2017 vyplýva, že bola zamietnutá žiadosť vo veci priznania invalidného dôchodku povinnému a z dôvodu, že celková miera poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 25 %, preto nie je invalidný. V čase rozhodovania súdu boli známe aj ostatné listinné dôkazy, ktoré preukazovali mieru zdravotného postihnutia u povinného. Súd prvej inštancie správne poukázal na ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom za predpokladu, že dôjde k zmene pomerov medzi účastníkmi. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného, v tomto prípade T. Q., a to v dôsledku fyzického vyspievania, ako i v súvislosti s prípravou na ďalšie povolanie, čím nepochybne dochádza k zvyšovaniu nákladov na zabezpečenie základných potrieb, ale i na strane povinného, v tomto prípade rodiča, v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia jeho príjmu, zvýšenia počtu vyživovacích povinností a podobne. Povinnosťou súdu rozhodujúceho o zmene pôvodného (posledného) rozhodnutia je vždy skúmať zmenu pomerov, ktorá nastala medzi účastníkmi od pôvodného rozhodnutia. Neprislucha mu v žiadnom prípade hodnotiť, či pôvodne určené výživné bolo primerané, lebo v takomto prípade by dochádzalo k neprípustnej reparácii pôvodného, už právoplatného rozhodnutia. Ak teda v priebehu rokov 2016 a 2017 posudzoval súd možnosti a schopnosti oprávneného a povinného a dospel k záveru, že je v možnostiach povinného prispievať na výživu dcéry výživné sumou 70 eur mesačne a od tohto posledného rozhodnutia k závažnej zmene pomerov nedošlo, správne súd prvej inštancie návrh na zníženie výživného zamietol.

7. Pretože vo svojom odvolaní neuviedol povinný žiadne iné skutočnosti, ktoré by nevyhodnotil súd prvej inštancie, resp. ktoré by iným spôsobom mohol vyhodnotiť odvolací súd, rozsudok ako vecne správny potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).